

The impact of training immediate responders in reducing life-threatening risks in disaster and war

Roghayeh Javan^{1*}   , Reza Forouzan²

1. Associate Professor, Department of Persian Medicine, Faculty of Medicine, Noncommunicable disease research center, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran
2. Physician, Iranian Research Center on Healthy Aging, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran

Received: 2025/12/22

Accepted: 2026/06/12

*Corresponding Author: Dr. Roghayeh Javan

Address: Shohadaye hasteey Blvd, above the Tomb of the Unknown Martyrs, Sabzevar University of Medical Sciences, Campus, Vice Chancellor for Education Sabzevar, Iran.

Tel: +9805144018378 E-mail: r_javan51@yahoo.com

How to cite this article: Javan R & Forouzan R., The impact of training immediate responders in reducing life-threatening risks in disaster and war, Journal of Sabzevar University of Medical Sciences, 2026; 33(3):1025-1028. DOI: 10.30468/jsums.2026.8375.3393

Dear Editor in Chief,

A crisis is defined as a sudden, tense, and unstable situation that requires immediate action to resolve. This situation can affect the individual and society and is usually accompanied by consequences such as damage, threats, and the creation of new needs. According to the head of the Crisis Management Organization, Iran is among the ten most disaster-prone countries in the world.

According to the National Guidelines for the Classification of Accidents and Disasters in the Health System, the classification of accidents is based on 5 indicators: number of deaths, number of injuries, geographical area by city and province, estimated economic damage, and number of people in need of assistance. It includes white, yellow, orange, and red levels, which, based on different levels, sometimes require the dispatch of forces from specific centers of the crisis area for crisis management. According to the criteria of the National Disaster and Emergency Management Center, the standard time for emergency personnel to

reach a patient's bedside in cities is set at 8 minutes and on the road at 15 minutes. It has been determined that increasing the speed of emergency personnel reaching a patient's bedside is one of the most important factors in increasing the chances of survival for patients.

Given the delays in intervention during the golden time until the arrival of specialized forces and official rescuers, as well as the mismatch between available resources and the forces needed at different levels of various crises, including war, it is essential to form and deploy trained local forces as immediate responders to reduce the response time, increase the chances of survival, and reduce the risks to life. In other countries, attention has been paid to the training and differentiation of the roles of immediate responders and first responders, and the need for public education programs for citizens in training immediate responders to reduce the effects and increase resilience in major crises. The results of the research analysis conducted by identifying the most vulnerable areas in the earthquake crisis

scenario of Tehran Region 6 also indicate that advanced training and education of as many local forces in these areas and neighboring areas as possible, who can be dispatched to the place of demand in the shortest possible time, can play a significant role in the success of the operation.

One of the challenges in achieving an effective crisis management system and its successful implementation is the use of social participation to reduce crises, which is recognized as a new and growing approach, which minimizes people's vulnerability to disasters. The indicators of the importance of the role of the people, the participation of non-governmental organizations, public education, empathy, cooperation and intimacy, mass media in education, reflection of the real needs of the people by the mass media during the crisis, the use of indigenous people in the rescue and reconstruction process, the role of mass media in following up after the crisis, raising public awareness, encouraging people to participate, honesty and transparency of the media, commitment and social network have the highest coefficient of importance, respectively. Therefore, developing a spirit of cooperation and creating a motivation for participation among people is considered one of the clear ways to reduce vulnerability caused by natural disasters.

In Iran, which is a country prone to crises in the world, the use of social participation and non-governmental organizations in training local and indigenous immediate responders will lead to a reduction in the time of presence of efficient forces within the golden time limit and, as a result, a reduction in life-threatening risks in the injured resulting from various crises, including war. In addition, this method will lead to an increase in social resilience and capacity building in maintaining health and

reducing risks and mortality in the injured, given the limitations of purely governmental facilities. International experience in crisis-prone countries also confirms this point. Therefore, it is recommended that the necessary planning in this regard be made in the national crisis management plan.

Keywords: Training; immediate responders; disaster.

تأثیر تربیت پاسخ‌دهندگان فوری در کاهش مخاطرات تهدیدکننده حیات در بحران و جنگ

رقيه جوان^{۱*}، رضا فروزان^۲

۱. دانشیار گروه طب ایرانی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات بیماریهای غیرواگیر، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۲. پزشک عمومی، مرکز تحقیقات سلامت سالمندان، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۳/۲۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۱۰/۰۱

*نویسنده مسئول: رقيه جوان

نشانی: استان خراسان رضوی، سبزوار، بلوار توحید شهر، بالاتر از مزار شهدای گمنام، ساختمان پردیس دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، معاونت آموزشی
تلفن: +۹۸۰۵۱۴۴۰۱۸۳۷۸

رایانامه: r_javan51@yahoo.com

شناسه ORCID: 0000-0002-5749-4430

شناسه ORCID نویسنده اول: 0000-0002-5749-4430

DOI: 10.30468/jsums.2026.8375.3393.

سردبیر محترم

بحران به وضعیتی ناگهانی، پرتنش و ناپایدار اطلاق می‌شود که نیاز به اقدامات فوری برای حل آن دارد. این وضعیت می‌تواند بر فرد و جامعه تأثیر بگذارد و به‌طور معمول با پیامدهایی مانند آسیب، تهدید و ایجاد نیازهای جدید همراه است. بنا بر اعلام رئیس ستاد مدیریت بحران کشور، ایران جزء ده کشور بلاخیز دنیا می‌باشد.

بر اساس دستورالعمل ملی سطح‌بندی حوادث و سوانح در نظام سلامت، ۵ شاخص برای سطح‌بندی حوادث تدوین شده است: تعداد کشته، تعداد مصدوم، گستره جغرافیایی بر حسب شهرستان و استان، برآورد خسارت اقتصادی و تعداد افراد نیازمند به امدادسانی. سطوح مختلف مدیریت بحران شامل سفید، زرد، نارنجی و قرمز تعریف شده‌اند که در برخی موارد، نیاز به اعزام نیرو از کانون‌های تعیین‌شده به منطقه بحران‌زده را تعیین می‌کنند. بنا بر معیارهای مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های کشور، زمان استاندارد رسیدن نیروهای اورژانس بر بالین بیمار در شهرها ۸ و در جاده ۱۵ دقیقه تعیین شده است. در این میان مشخص گردیده است که افزایش سرعت حضور

نیروهای اورژانس بر بالین بیمار، از مهم‌ترین عوامل مؤثر در افزایش شانس بقای بیماران به شمار می‌رود (۱). از منظر دیگر، با توجه به پیامدهای آسیب‌زای تأخیر در مداخله درمانی در «زمان طلایی» پیش از رسیدن امدادگران رسمی، و نیز نبود تناسب میان منابع موجود و نیروهای مورد نیاز در سطوح مختلف بحران‌ها (از جمله جنگ)، ضروری است که نیروهای محلی آموزش‌دیده به‌عنوان پاسخ‌دهندگان اولیه سازمان‌دهی و به کار گرفته شوند تا فاصله زمانی پاسخ‌دهی کاهش یابد، شانس بقای مصدومان افزایش پیدا کند و خطرات جانی کاهش یابد. در سایر کشورها نیز توجه به تربیت و تمایز نقش پاسخ‌دهندگان فوری و پاسخ‌دهندگان اولیه و همچنین لزوم برنامه‌های آموزش و پرورش عمومی برای شهروندان برای تربیت پاسخ‌دهندگان فوری، به‌عنوان راهبردی مؤثر در کاهش عوارض و افزایش تاب‌آوری در بحران‌های بزرگ، مورد بررسی و تأکید قرار گرفته است (۲). نتایج پژوهشی در تهران جهت شناسایی آسیب‌پذیرترین نواحی در سناریوی بحران زلزله منطقه شش نشان داد که تربیت و آموزش پیشرفته هرچه بیشتر نیروهای محلی در این نواحی و مناطق همجوار که

به حساب می‌آید (۴).

ایران به عنوان یکی از بحران خیزترین کشورهای جهان، با بهره‌گیری از مشارکت اجتماعی و سازمان‌های مردم‌نهاد در تربیت پاسخ‌دهندگان فوری محلی و بومی، می‌تواند زمان حضور نیروهای کارآمد را در محدوده زمان طلایی کاهش دهد و در نتیجه، مخاطرات تهدیدکننده حیات مصدومان ناشی از بحران‌های مختلف (از جمله جنگ) را به حداقل برساند. علاوه بر این، مشارکت اجتماعی به افزایش تاب‌آوری اجتماعی و ظرفیت‌سازی در حفظ سلامت و کاهش مخاطرات و مرگ‌ومیر مصدومان به‌ویژه در شرایط محدودیت امکانات صرفاً دولتی، کمک شایانی خواهد کرد. تجربه بین‌المللی در کشورهای بحران خیز نیز مؤید این نکته می‌باشد. بنابراین، شایسته است در برنامه ملی مدیریت بحران، برنامه‌ریزی لازم در این زمینه صورت پذیرد.

کلید واژه‌ها: تربیت، پاسخ‌دهندگان فوری، بحران.

قادرند در کمترین زمان ممکن به محل حادثه اعزام شوند، می‌تواند نقش قابل توجهی در موفقیت عملیات ایفا کند (۳). یکی از چالش‌های اساسی در مسیر دستیابی به یک نظام مدیریت بحران اثربخش و اجرای موفق آن، استفاده از مشارکت اجتماعی به عنوان رویکرد نوین و رو به رشد است که طی آن آسیب‌پذیری مردم در برابر بلاها به حداقل می‌رسد. شاخص‌های اهمیت نقش مردم، مشارکت سازمان‌های مردم‌نهاد، آموزش عمومی، همدلی، همکاری و صمیمیت، رسانه جمعی در آموزش، انعکاس نیازهای واقعی مردم از سوی رسانه جمعی حین بحران، به‌کارگیری مردم بومی در فرایند امداد، نجات و بازسازی، نقش پیگیری رسانه‌های جمعی بعد از بحران، ارتقای آگاهی مردم، ترغیب مردم به مشارکت، صداقت و شفافیت رسانه‌ها، تعهد و شبکه اجتماعی به ترتیب دارای بیشترین ضریب اهمیت هستند. بنابراین توسعه روحیه همکاری و ایجاد انگیزه مشارکت در بین مردم یکی از راه‌های مشخص برای کاهش آسیب‌پذیری ناشی از بلاهای طبیعی

References

- [1]. Vefagh Nematollahi A, Mahmoudi L, Hosseinzadeh M, Rafieiasl K. Investigating the Time Interval of Dispatching Code to the Scene on the Bedside of Patients Who Died With Heart Complaints in 2021 in Ahvaz, Iran. Iranian Journal of Forensic Medicine. 2023. ۹-۵۳: (۱) ۲۹.
- [2]. Harris C, McCarthy K, Liu EL, Klein K, Swienton R, Prins P, et al. Expanding understanding of response roles: an examination of immediate and first responders in the United States. International journal of environmental research and public health. 2018;15(3):534.
- [3]. Ahmadi G, Tavakkoli-Moghaddam R, Najafi M. A Multi-Period Robust Model for Fair Allocation of Rescue Resources After Natural Disasters. Iranian Journal of Trade Studies. 2020;25(97):233-57.
- [4]. SalehiNodez A, Yaghoubi NM, Keikha A. Designing a Model for Community-Based Disaster Management Using Meta-Synthesis Approach. Journal of Iranian Public Administration Studies. 2021;4(2):71-102.